

[Lundberg.]

yderligere Hjælp til de arbejdsløse, derom mener vi ikke der kan diskuteres. Vi har jo kunnet skaffe 30 Mill. Kr. til Landboerne; vi skaffer ogsaa nok disse 8 Mill. Kr. til de arbejdsløse.

Det ærede Medlem Hr. Krag sagde i Gaar Eftermiddags:

„Mon vi ikke kommer til at tilegne os Forstaaelsen af, at ikke alle Goder, som vi troede vundne i Krigsaarene og Aarene derefter, er evig Arv og Eje for os?“

Jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Krag, at de paastaaede „vundne Goder“ for Arbejderne i Krigsaarene for længst er borte. Hjemmene er for længst i Tusindvis ribbet baade for Klæder og for andre Nødvendighedsgenstande; det vil det ærede Medlem kunne faa oplyst paa Laanekontorerne. Der er ikke flere tilbage af disse saakaldte „Goder“.

Videre sagde det ærede Medlem Hr. Krag: Ja, men de kan jo arbejde, de kan arbejde for Kost og Logi, det er dog bedre end at skulle have Understøttelse og ligge og sove i et Pakhus. Ja, det indrømmer jeg; Kost og Logi ude hos en Landmand er naturligvis bedre end at sove i en Jernbanevogn i haard Vinter. Men jeg tror slet ikke, det ærede Medlem Hr. Krag er blind for — men det er maaske ogsaa Hensigten —, at hvis Arbejderne gik ind for den Politik, at nu maatte alle disse 140 000 arbejdsløse, alle de unge o. s. v. tage Arbejde for Kost og Logi, tage Arbejde, selv om de ikke fik større Løn, end at de lige kunde faa til Føden og til Nattelogi, saa er det givet, at hele den danske Arbejderklasse i Løbet af meget kort Tid vilde synke ned til at være det usleste Pjalteproletariat; det er givet, det ved det ærede Medlem, men det er maaske ogsaa Hensigten. Men det er ogsaa givet, at Arbejderne maa holde fast ved den Lønstandard, som de ikke selv fastsætter, saaledes som de handlende fastsætter Priser paa den Vare, de skal sælge, men som de har tilkæmpet sig, oven i Købet under vanskelige Forhold, og forhandlet sig til Rette om med den Mand, der skal betale dem. Den overenskomstmæssige Løn maa de selvfølgelig holde paa; det er en Livsbetingelse for dem, og den Anvisning, det ærede Medlem Hr. Krag her giver, kan vi derfor ikke tage imod, den vil vi tværtimod bekæmpe til det sidste.

Det var for Resten interessant at høre det ærede Medlem Hr. Krag fortælle om, hvor mange Skibe der var lagt op i Københavns Havn, medens fremmede Fartøjer kunde komme i Københavns Havn. Jeg

er sikker paa, at der kommer baade svenske og danske og norske Skibe i Hamborgs Havn, og der ligger endda, jeg tror, fuldt saa mange oplagte Skibe dér. Et saadant Argument er derfor intet som helst værd.

Jeg vil endnu gerne pointere, at vi ønsker at arbejde med paa, at vi kan faa den forsikringsmæssige Ordning, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller stadig lyser efter. Lad os faa denne forsikringsmæssige Ordning. Lad os faa vedtaget det Lovforslag, som den højtærede Socialminister har fremsat her i Tinget om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring med Krisekasser, eller lad os, saaledes som vi ogsaa er i Færd med det, forhandle om, paa hvilke Punkter det skal ændres, for at der kan skaffes Flertal for det. Vi er parate. Men det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ved jo ogsaa, at selv om vi gennemførte dette Lovforslag, selv om vi vedtog en ny Arbejdsløshedskasselov i Dag eller i Morgen med Krisekasser indbygget og paa et saa forsvarligt Grundlag, at Arbejderne, ogsaa Arbejds mændene, kunde magte det, saa vilde det ikke løse Øjeblikkets Spørgsmaal; Loven vilde ikke kunne træde i Kraft og komme til at virke i denne Vinter.

Derfor vil jeg meget henstille til det høje Folketing, at vi nu for Alvor faar Gang i disse Forhandlinger. Vi er klar til at tage Krisekasserne paa forsvarlig økonomisk Basis; men vi forlanger samtidig og hurtigst muligt en Lov, der fortsætter de 70 Dages Hjælp, som blev vedtaget den 19. Oktober forrige Aar, og som tusindvis af Arbejdere har opbrugt. Paa det Grundlag er vi stadig parat til at forhandle, og jeg skulde dog tro efter de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har fremsat, at der ogsaa er en Vej frem. Jeg beder nu det ærede Medlem Hr. Krag passe paa, saa han ikke bagefter igen skal til at beklage sig over, at han ikke fik tilstrækkelig Lejlighed til at tale med — det var jo det, der skete i Efteraaret, da det ærede Medlems Parti stillede sig afvisende, indtil det var for sent. Jeg indbyder det ærede Medlem Hr. Krag til fortsat saglig Forhandling i Udvalget. Han ved, at vi Gang paa Gang har erklæret, at vi er villige til at gennemføre en Krisekasseordning, men naar det ærede Medlem siger: Ja, men den samlede Udgift maa ned — ja, saa maa vi se at komme videre under Forhandlingerne; thi paa det Grundlag kan der selvsagt ikke blive noget Forlig.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller udtalte i Efteraaret, at den Rigsdag, der har bevilget 70 Mill. Kr. til Eksportkredit,